
Dokument z posiedzenia

A9-0124/2022

8.4.2022

SPRAWOZDANIE

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (2021/2158(DEC))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Younous Omarjee

SPIS TREŚCI

	Strona
1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
2. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	6
3. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	9
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	30
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	36
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	37

1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (2021/2158(DEC))

Parlament Europejski,

- uwzględniając bilanse i sprawozdania finansowe ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (COM(2021)0379 – C9-0310/2021)),
- uwzględniając informacje finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2021)0379),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 wraz z odpowiedziami Komisji¹,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności rachunków², jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2020 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenia Rady z dnia 18 października 2021 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu w zakresie Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (00553/2022 – C9-1140/2022, 00554/2022 – C9-0115/2022, 00555/2022 – C9-0116/2022, 00556/2022 – C9-0117/2022),
- uwzględniając sprawozdania Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2019 (COM(2021)0405) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tych sprawozdań (SWD(2021)0000),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r.³ i zmienioną w Wagadugu (Burkina Faso) dnia 22 czerwca 2010 r.⁴,
- uwzględniając decyzję Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)⁵,
- uwzględniając art. 33 Umowy wewnętrznej z dnia 20 grudnia 1995 r. między

---

¹ Dz.U. C nr do potwierdzenia z 18.10.2021, s. do potwierdzenia.

² Dz.U. C nr do potwierdzenia z 18.10.2021, s. do potwierdzenia.

³ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁴ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁵ Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1.

przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy drugiego protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP–WE⁶,

- uwzględniając art. 32 Umowy wewnętrznej z dnia 18 września 2000 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą wspólnotową na mocy protokołu finansowego do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisanej w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r. oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁷,
- uwzględniając art. 11 Umowy wewnętrznej z dnia 24 czerwca 2013 r. i z dnia 26 czerwca 2013 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁸,
- uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 74 rozporządzenia finansowego z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczącego rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP–WE⁹,
- uwzględniając art. 119 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹⁰,
- uwzględniając art. 50 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹¹,
- uwzględniając art. 48 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/323 z 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹²,
- uwzględniając art. 99 i art. 100 tiret trzecie Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,

---

⁶ Dz.U. L 156 z 29.5 1998, s. 108.

⁷ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 355.

⁸ Dz.U. L 210 z 6.8 2013, s. 1.

⁹ Dz.U. L 191 z 7.7 1998, s. 53.

¹⁰ Dz.U. L 83 z 1.4 2003, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 78 z 19.3 2008, s. 1.

¹² Dz.U. L 58 z 3.3 2015, s. 17.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0124/2022),
- 1. udziela Komisji absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020;
- 2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;
- 3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

2. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (2021/2158(DEC))

Parlament Europejski,

- uwzględniając bilanse i sprawozdania finansowe ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (COM(2021)0379 – C9-0310/2021)),
- uwzględniając informacje finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju (COM(2021)0379),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 wraz z odpowiedziami Komisji¹,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności rachunków², jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2020 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając zalecenia Rady z dnia 18 października 2021 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu w zakresie Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (00553/2022 – C9-1140/2022, 00554/2022 – C9-0115/2022, 00555/2022 – C9-0116/2022, 00556/2022 – C9-0117/2022),
- uwzględniając sprawozdania Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2019 (COM(2021)0405) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tych sprawozdań (SWD(2021)0000),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r.³ i zmienioną w Wagadugu (Burkina Faso) dnia 22 czerwca 2010 r.⁴,
- uwzględniając decyzję Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)⁵,
- uwzględniając art. 33 Umowy wewnętrznej z dnia 20 grudnia 1995 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, w sprawie

---

¹ Dz.U. C nr do potwierdzenia z 18.10.2021, s. do potwierdzenia.

² Dz.U. C nr do potwierdzenia z 18.10.2021, s. do potwierdzenia.

³ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁴ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁵ Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1.

finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy drugiego protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP–WE⁶,

- uwzględniając art. 32 Umowy wewnętrznej z dnia 18 września 2000 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania i zarządzania pomocą wspólnotową na mocy protokołu finansowego do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi podpisanej w Kotonu (Benin) dnia 23 czerwca 2000 r. oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁷,
  - uwzględniając art. 11 Umowy wewnętrznej z dnia 24 czerwca 2013 r. i z dnia 26 czerwca 2013 r. między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁸,
  - uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 74 rozporządzenia finansowego z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczącego rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP–WE⁹,
  - uwzględniając art. 119 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹⁰,
  - uwzględniając art. 50 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹¹,
  - uwzględniając art. 48 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/323 z 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju¹²,
  - uwzględniając art. 99 i art. 100 tiret trzecie Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0124/2022),
1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków ósmego, dziewiątego, dziesiątego i

---

⁶ Dz.U. L 156 z 29.5 1998, s. 108.

⁷ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 355.

⁸ Dz.U. L 210 z 6.8 2013, s. 1.

⁹ Dz.U. L 191 z 7.7 1998, s. 53.

¹⁰ Dz.U. L 83 z 1.4 2003, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 78 z 19.3 2008, s. 1.

¹² Dz.U. L 58 z 3.3 2015, s. 17.

jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

3. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierającej uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (2021/2158(DEC))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020,
  - uwzględniając odpowiedzi udzielone przez Komisję na pytania wymagające odpowiedzi na piśmie skierowane do komisarz Jutty Urpilainen w ramach wysłuchania przed Komisją Kontroli Budżetowej w dniu 30 listopada 2021 r., a także dodatkowe pytania przesłane po wysłuchaniu,
  - uwzględniając sprawozdania Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2019,
  - uwzględniając art. 99 i art. 100 tiret trzecie Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
  - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0124/2022),
- A. mając na uwadze, że Komisja w pełni popiera zarządzanie Europejskimi Funduszami Rozwoju (EFR) i ponosi zarówno ostateczną odpowiedzialność za legalność i prawidłowość operacji EFR, jak i nadzór nad procesem sprawozdawczości finansowej EFR;
- B. mając na uwadze, że Parlament będzie mógł właściwie wykonywać swoją rolę organu udzielającego absolutorium tylko wtedy, gdy Komisja będzie mu regularnie, terminowo i wyczerpująco dostarczać szczegółowych informacji na temat projektów finansowanych z EFR i ich odbiorców;
- C. mając na uwadze, że Parlament nie jest zaangażowany w ustanawianie i przydzielanie zasobów EFR, tak jak ma to miejsce w przypadku innych instrumentów rozwoju;
- D. mając na uwadze, że skuteczne wstępne warunki i regularne kontrole to kluczowe czynniki zapewniania skuteczności EFR i należytego zarządzania finansami;
- E. mając na uwadze, że w kontekście zmieniającego się globalnego środowiska istotne jest zapewnienie strategicznej równowagi między rozwiązywaniem problemów społecznych, gospodarczych, demograficznych, związanych z migracją i środowiskiem, przy jednoczesnym utrzymaniu ograniczenia ubóstwa jako głównego celu pomocy Unii, jak przewidziano w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przy odpowiednim uwzględnieniu zasad skuteczności pomocy i rozwoju;

- F. mając na uwadze, że europejska pomoc rozwojowa i inwestycje publiczne powinny propagować wspólne priorytety i cele polityczne, jak zapisano w 17 celach zrównoważonego rozwoju ONZ, które obejmują eliminację ubóstwa, działania w dziedzinie klimatu i ochrony środowiska oraz politykę gospodarczą i handlową, a także powinny być w pełni zgodne z podstawowymi zasadami praw człowieka, demokracji i dobrych rządów; mając na uwadze, że wyniki osiągnięte w odniesieniu do celu polityki publicznej sprzyjającej włączeniu społecznemu to promowanie wspólnego wzrostu i pomoc w niwelowaniu różnic społecznych lub geograficznych;
- G. mając na uwadze, że warunkiem wstępnym zrównoważonego rozwoju jest istnienie przejrzystego, sprzyjającego włączeniu i skutecznego procesu kształtowania polityki partycypacyjnej;
- H. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia wyznaczonych celów i wyników, a zwłaszcza dla długoterminowego wpływu pomocy rozwojowej;
- I. mając na uwadze, że dostosowanie unijnej współpracy na rzecz rozwoju do indywidualnych priorytetów w zakresie rozwoju krajów partnerskich powinno być zawsze przestrzegane, a także mając na uwadze, że kluczowym elementem Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (Agenda 2030) jest założenie, iż unijna współpraca na rzecz rozwoju jest również zgodna z politykami Unii;
- J. mając na uwadze, że należy uważnie przyjrzeć się spójności i komplementarności polityki w różnych obszarach polityki zewnętrznej, zwłaszcza gdy w jednym kraju partnerskim wdrażanych jest kilka strategii politycznych, w celu promowania współpracy między sektorem publicznym i prywatnym, zachęcania do synergii i kompromisów między istniejącymi strategiami politycznymi, unikania ewentualnych szkodliwych skutków prowadzenia jednej polityki unijnej w dziedzinie, którą w przeciwnym razie zajmowałaby się inna polityka, oraz unikania w jak największym stopniu zbędnych obciążeń administracyjnych;
- K. mając na uwadze, że standaryzacja kanałów komunikacji między krajami partnerskimi, podmiotami finansowanymi z EFR i Unią ułatwiłaby Komisji prowadzenie działań monitorujących;
- L. mając na uwadze, że przejrzystość, odpowiedzialność i należyta staranność w odniesieniu do poszanowania praw człowieka stanowią warunki wstępne demokratycznej kontroli oraz skutecznej pomocy rozwojowej;
- M. mając na uwadze, że należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, że duża część państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) to małe rozwijające się państwa wyspiarskie; mając na uwadze, że wyspy, w szczególności wyspy AKP, odgrywają kluczową rolę na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w kontekście zmiany klimatu;
- N. mając na uwadze, że szereg krajów i terytoriów zamorskich znajduje się w tych samych regionach co państwa Afryki, Karaibów i Pacyfiku;
- O. mając na uwadze, że kraje i terytoria zamorskie stoją przed podobnymi globalnymi wyzwaniami, ale w przeciwieństwie do państw AKP są częścią rodziny europejskiej i dlatego należy poświęcić im większą uwagę przy przyznawaniu funduszy; mając na

uwadze, że bardzo niewielki rozmiar krajów i terytoriów zamorskich oraz konstytucyjne powiązanie krajów i terytoriów zamorskich z Unią stanowią cechy szczególne, które należy wziąć pod uwagę;

- P. mając na uwadze, że zewnętrzne działania Unii są przeprowadzane za pośrednictwem organizacji międzynarodowych, które wdrażają fundusze Unii albo wspólnie z Unią współfinansują projekty, i wiążą się z wyzwaniem w sferze nadzoru i zarządzania;
- Q. mając na uwadze, że wsparcie budżetowe na rzecz zrównoważonego rozwoju, mimo iż odgrywa kluczową rolę w napędzaniu zmian i w podejmowaniu głównych wyzwań związanych z rozwojem, niesie ze sobą znaczne ryzyko związane z zarządzaniem i powinno być przyznawane jedynie wtedy, gdy państwo otrzymujące pomoc jest w stanie wykazać wystarczający poziom przejrzystości, rozliczalności, poszanowania państwa prawa i przestrzegania praw człowieka przed otrzymaniem pomocy w postaci wsparcia budżetowego, a następnie poddać się szczegółowym kontrolom ex post;
- R. mając na uwadze, że wspieranie przejrzystości oraz zwalczanie korupcji i nadużyć finansowych ma kluczowe znaczenie dla powodzenia operacji wsparcia budżetowego Unii;
- S. mając na uwadze, że unijne wsparcie w zakresie sprawowania rządów jest kluczowym elementem pomocy rozwojowej i powinno być bardziej ukierunkowane, jeśli chodzi o stymulowanie skutecznych reform rządzenia w krajach partnerskich, takich jak praworządność, niezawisłość systemu sądownictwa, wolność prasy i warunki tworzenia gospodarki rynkowej;
- T. mając na uwadze, że kontrole i działania w ramach EFR są realizowane w trudnych warunkach, w obliczu powtarzającego się wysokiego ryzyka geopolitycznego lub instytucjonalnego; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogorszyła tę i tak już bardzo złożoną sytuację;
- U. mając na uwadze, że Parlament będzie mógł właściwie wypełniać swoją rolę organu udzielającego absolutorium tylko wtedy, gdy będzie regularnie i wyczerpująco informowany przez Komisję o szczegółach dotyczących projektów finansowanych z EFR, odbiorców finansowania w ramach takich projektów i ich wdrażania;
- V. mając na uwadze, że jedenasty EFR osiągnął swój ostatni etap, ponieważ jego klauzula wygaśnięcia weszła w życie 31 grudnia 2020 r., a od 2021 r. programy EFR zostaną włączone do wieloletnich ram finansowych Unii; mając jednak na uwadze, że umowy szczegółowe dotyczące obowiązuje umów finansowych będą nadal podpisywane do 31 grudnia 2023 r.;

Poświadczenie wiarygodności

Realizacja finansowa i realizacja projektów EFR (od ósmego do jedenastego EFR) w 2020 r.

- 1. zauważa, że jedenasty EFR stanowi 46 % portfela Dyrekcji Generalnej ds. Partnerstw Międzynarodowych Komisji Europejskiej (DG INTPA) pod względem płatności w 2020 r.; zauważa, że w związku z reakcją Unii na pandemię COVID-19 zobowiązania i płatności EFR osiągnęły odpowiednio 3 894 mln EUR i 4 677 mln EUR, znacznie przekraczając cele w wysokości 3 267 mln EUR i 4 400 mln EUR pierwotnie ustalone

na 2020 r.; zauważa ponadto, że zobowiązania Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) wyniosły 2 053 mln EUR, z czego wszystkie dotyczyły instrumentu inwestycyjnego i w dużej mierze funduszy odnawialnych, a płatności EBI wyniosły 667 mln EUR w 2020 r., z czego wszystkie dotyczyły również instrumentu inwestycyjnego;

2. z zadowoleniem przyjmuje regularne wysiłki DG INTPA na rzecz zmniejszenia starych kwot płatności zaliczkowych i starych niewykorzystanych zobowiązań oraz korektę w górę celów z 25 % do 35 %, jak postanowiono w 2020 r.; zauważa, że DG INTPA w 2020 r. przekroczyła cel w odniesieniu do obu wskaźników: stare kwoty płatności zaliczkowych EFR zostały zmniejszone o 56 % (55 % w całym obszarze odpowiedzialności DG INTPA), a stare niewykorzystane zobowiązania EFR zostały zmniejszone o 40 % (41 % w całym obszarze odpowiedzialności DG INTPA);
3. zauważa, że DG INTPA osiągnęła również swój cel polegający na tym, aby nie było więcej niż 15 % starych wygasłych zamówień dla EFR (tj. 14 % w 2020 r. w porównaniu z 15 % w 2019 r., 17 % w 2018 r. i 17 % w 2017 r.) oraz że osiągnęła wynik 11 % w całym obszarze odpowiedzialności; zauważa, że poprawa wynika z nowych procedur wprowadzonych w 2017 r. w celu zamknięcia zamówień EFR;
4. zauważa zamknięcie ósmego EFR oraz zamiar Komisji dotyczący jak najszybszego zamknięcia dziewiątego EFR; zauważa ponadto, że zamknięcie dziewiątego EFR nie może nastąpić przed 2023 r., biorąc pod uwagę fakt, że 19 decyzji i 37 zamówień jest nadal w toku, z czego trzy decyzje dotyczą Sudanu Południowego i zostały podjęte po wejściu w życie klauzuli wygaśnięcia dziewiątego EFR, a ich terminy umowne sięgają 2023 r.; wzywa Komisję do terminowego informowania organu udzielającego absolutorium o realizacji jej zamiaru; odnotowuje, że Komisja przyjęła zalecenie Trybunału Obrachunkowego (Trybunału) w tym zakresie i że co roku będzie przedstawiać w rocznym sprawozdaniu z działalności sprawozdanie z postępów poczynionych w zakresie zamknięcia dziewiątego EFR;

Wiarygodność rozliczeń

5. z zadowoleniem przyjmuje, że Trybunał w swoim rocznym sprawozdaniu na temat działań finansowanych z ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego EFR za rok budżetowy 2020 stwierdził, że w sprawozdaniu finansowym za rok budżetowy kończący się z dniem 31 grudnia 2020 r. przedstawiono właściwie, we wszystkich kwestiach merytorycznych, sytuację finansową EFR oraz rezultaty ich działania, przepływy pieniężne i zmiany aktywów netto za zakończony w tym dniu rok zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (UE) 2018/1877¹ (rozporządzenie finansowe mające zastosowanie do EFR) i standardami rachunkowości obowiązującymi w sektorze publicznym;

Legalność i prawidłowość transakcji leżących u podstaw rozliczeń

6. z zadowoleniem przyjmuje opinię Trybunału, zgodnie z którą zobowiązania leżące u podstaw rozliczeń zakończonych 31 grudnia 2020 r. są legalne i prawidłowe we

---

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i uchylającego rozporządzenie (UE) 2015/323 (Dz.U. L 307 z 3.12.2018, s. 1).

wszystkich istotnych aspektach;

7. wyraża swoje zaniepokojenie z powodu wielu możliwych przyczyn wydawania kolejnych negatywnych opinii Trybunału dotyczących legalności i prawidłowości wydatków z uwagi na fakt, że wydatki zatwierdzone w rozliczeniach za rok kończący się z dniem 31 grudnia 2020 r. są obciążone istotnymi błędami;
8. wyraża zaniepokojenie, że szacowany poziom błęd przekroczył próg istotności, gdyż w przypadku ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego EFR poziom błęd wyniósł 3,8 % wydatków (w porównaniu z 3,5 % w 2019 r., 5,2 % w 2018 r., 4,5 % w 2017 r., 3,3 % w 2016 r., 3,8 % zarówno w 2014 r., jak i w 2015 r., 3,4 % w 2013 r. i 3 % w 2012 r.); zauważa, że w porównaniu z rokiem budżetowym 2019 wzrost szacowanego poziomu błęd wynosi 0,3 %; zaznacza jednak, że konieczne jest zajęcie się przyczynami tego wzrostu, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych okoliczności związanych z udzielaniem absolutorium za rok 2020;
9. z ubolewaniem zauważa, że typologia błędów zidentyfikowanych w roku budżetowym 2020 uległa znacznej zmianie w porównaniu z rokiem budżetowym 2019, mianowicie szacowany poziom błęd związany z wydatkami wynikającymi z braku niezbędnych dokumentów poświadczających wzrósł z 5,9 % do 38,3 %; zauważa, że drugi rok z rzędu drugi co do wysokości poziom błęd wynika z niekwalifikowalnych wydatków, który wzrósł z 12,7 % w 2019 r. do 38,2 % w 2020 r.; odnotowuje również spadek liczby błędów związanych z wydatkami nieponiesionymi (43,6 % w 2019 r. w porównaniu z 18,1 % w 2020 r.) w odniesieniu do szacowanego poziomu błędów związanego z poważnym nieprzestrzeganiem zasad udzielania zamówień publicznych, który zmniejszył się niemal dziesięciokrotnie (22,1 % w 2019 r. w porównaniu z 2,2 % w 2020 r.);
10. podkreśla, że spośród 140 transakcji płatniczych zbadanych przez Trybunał w 36 (25,7 %) wystąpiły błędy, począwszy od braku niezbędnych dokumentów poświadczających (38,3 %) i wydatków niekwalifikowalnych (38,2 %), a skończywszy na wydatkach nieponiesionych (18,1 %); zauważa, że ogólny poziom błęd wynoszący 3,8 % oszacowano na podstawie 31 błędów kwantyfikowanych przez Trybunał; zauważa ponadto, że spośród 140 transakcji objętych próbą 119 było zarządzanych przez delegatury UE w krajach partnerskich, a 27 zawierało błędy kwantyfikowalne;
11. odnotowuje, że ze względu na pandemię COVID-19 Trybunał nie mógł odbyć wizyt na miejscu w delegaturach UE i krajach partnerskich, co uniemożliwiło mu przeprowadzenie niektórych procedur kontrolnych, w szczególności sprawdzenie realizacji umów w odniesieniu do wybranych transakcji, dlatego też prace kontrolne Trybunału ograniczały się głównie do kontroli dokumentacji transakcji i projektów poprzez zdalne łączenie się z jednostkami kontrolowanymi; zauważa jednak, że przeglądy dokumentacji są najczęściej powszechnym narzędziem przeprowadzania procedury audytu i oceny danych; zwraca się do Trybunału o jak najszybsze wznowienie wizyt na miejscu, gdy tylko pozwoli na to sytuacja związana z COVID-19; jest przekonany, że kontrole na miejscu – przy poprawnym wykorzystaniu nowych technologii i cyfryzacji – to kluczowe czynniki zapewniania skuteczności EFR i należytego zarządzania finansami;
12. ubolewa, że poza ogólnie bardzo trudnymi warunkami w 2020 r. misję Trybunału w

zakresie planowania i wykonywania prac kontrolnych utrudniały niektóre organizacje międzynarodowe odmawiające niezbędnego dostępu do odpowiednich dokumentów kontrolnych lub ograniczające go, co powodowało nadmierne opóźnienia, a tym samym uniemożliwiało Trybunałowi realizację jego podstawowych prerogatyw zapisanych w TFUE, jak wspomniano wcześniej w odnośnych uwagach w sprawozdaniu rocznym Trybunału za 2018 r.;

13. wzywa Komisję, w następstwie kilku wymian poglądów, debaty wyjaśniającej przeprowadzonej w parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej oraz odpowiedzi Komisji na pytania wymagające odpowiedzi na piśmie, do poczynienia odpowiednich i skutecznych kroków w celu zapewnienia, że Trybunał otrzyma pełny i nieograniczony dostęp w odpowiednim czasie do wszystkich niezbędnych informacji, aby zacieśnić współpracę z organizacjami międzynarodowymi i móc odpowiednio kontrolować legalność i prawidłowość wydatków budżetowych Unii; zauważa, że ograniczony dostęp może wynikać z rozbieżnych interpretacji wymogów prawnych;

Przejrzystość i skuteczność systemów monitorowania i poświadczenia wiarygodności

14. zauważa, że spośród 31 błędów kwantyfikowanych, pięć z nich (16,12 %) stanowiły błędy kwantyfikowalne, Komisja dysponowała wystarczającymi informacjami, aby zapobiec błędom lub wykryć i skorygować je przed zatwierdzeniem wydatków (w 2019 r. 28 błędów kwantyfikowanych, przy czym w 9 przypadkach (32 %) informacje były wystarczające do wczesnego wykrycia lub korekty); zauważa, że gdyby Komisja właściwie wykorzystywała wszystkie dostępne jej informacje, szacowany poziom błędów byłby niższy o 1,19 punktu procentowego; wzywa Komisję, niezależnie od poprawy w stosunku do 2019 r., do zwiększenia wysiłków na rzecz poprawy procesów weryfikacji legalności i prawidłowości transakcji oraz do zapewnienia, że w wyniku weryfikacji podejmowane są odpowiednie działania następcze; nalega ponadto, aby zwrócić większą uwagę na kontrole ex ante oraz aby przedsięwziąć odpowiednie środki w celu zaradzenia istniejącym niedociągnięciom;
15. uważa, że działania monitorujące będą skuteczniejsze, jeżeli dane uzyskiwane przez Komisję będą regularnie publikowane i przekazywane z wyprzedzeniem organowi udzielającemu absolutorium, o ile takie publikowanie i przekazywanie będzie zgodne z obowiązującymi przepisami;
16. wzywa Komisję do kontynuowania ustalonego wcześniej formatu komunikacji między krajami partnerskimi, beneficjentami EFR i Unią w celu ograniczenia błędów stwierdzonych przez Trybunał;
17. zauważa, że Trybunał ustalił, iż w 2020 r. Komisja i jej partnerzy wykonawczy popełnili więcej błędów w transakcjach związanych z dotacjami oraz umowami dotyczącymi wkładu finansowego i delegowania z organizacjami międzynarodowymi niż w przypadku innych form wsparcia, takich jak formy wsparcia obejmujące zamówienia na roboty budowlane, dostawy i usługi (jak miało to miejsce w 2019 r.); zauważa, że spośród 67 (65 w 2019 r.) transakcji tego rodzaju zbadanych przez Trybunał 27 (38 transakcji (40,3 %) w porównaniu z 25 transakcjami (38 %) w 2019 r.) zawierało znaczące błędy kwantyfikowalne, co stanowiło 94,2 % szacowanego poziomu błędów (71,7 % w 2019 r.); wzywa Komisję do publikowania kompleksowych, zaktualizowanych i szczegółowych informacji dotyczących finansowanych projektów i

beneficjentów środków ramach tych projektów, do wzmocnienia swojego podejścia opartego na ryzyku oraz do inwestowania w zdolności kontrolne w obszarach, które są bardziej podatne na błędy; przypomina, że należy zwrócić większą uwagę na kontrole ex ante oraz przedsięwziąć odpowiednie środki w celu zwiększenia kontroli wydatków;

18. wyraża zaniepokojenie, że niezależnie od pozytywnego wyniku analizy przeprowadzonej przez DG INTPA w rocznym sprawozdaniu z działalności w zakresie kluczowych wskaźników skuteczności działania (KPI) na 2020 r. (14 kluczowych wskaźników skuteczności działania oceniono lepiej niż w 2019 r.), Trybunał, podobnie jak w poprzednich latach, zauważył, że częstotliwość wykrytych błędów, w tym niektórych zawartych we wnioskach końcowych, które zostały poddane audytowi zewnętrznemu ex ante i weryfikacji wydatków, nadal wskazuje na uchybienia w tych kontrolach; ponownie wyraża oczekiwanie, że system kontroli będzie bardziej rygorystyczny, i wzywa DG INTPA do kontynuowania działań mających na celu poprawę oceny zarówno skuteczności, jak i efektywności jej systemu kontroli poprzez określenie kluczowych wskaźników skuteczności działania w obu przypadkach, ustanowienie realnych i ambitnych celów oraz monitorowanie i usprawnianie jej systemu kontroli; wzywa ponadto Komisję do utworzenia platformy obejmującej projekty finansowane z EFR w podziale na kraje, koncentrującej się na odbiorcach końcowych środków w ramach tych projektów, ogólnych i szczegółowych celach projektów, a przede wszystkim na ich praktycznych rezultatach pod względem pożądanego wzrostu wskaźników rozwoju; sugeruje, że opracowanie takiej zintegrowanej, interoperacyjnej platformy informacji i monitorowania zwiększyłoby wiarygodność kontroli i przyczyniłoby się do zwiększenia skuteczności i widoczności pomocy rozwojowej Unii; w związku z tym zwraca się do Komisji, by rozważyła również rozpoczęcie dialogu z krajami beneficjentami w odniesieniu do ewentualnego wykorzystania w przyszłości jednolitego narzędzia punktowej oceny ryzyka;
19. wyraża ubolewanie, że w odpowiedziach na sprawozdanie roczne Trybunału Komisja nie podjęła żadnych działań w związku ze szczegółową uwagą dotyczącą powtarzających się uchybień, i uważa, że racjonalne pod względem kosztów względy stosowane przez Komisję w kontrolach ex post mogą nie być skuteczne i mogą prowadzić właśnie do uchybień, na które Trybunał i Parlament zwracają uwagę od dłuższego czasu; wzywa Komisję do zmiany tego podejścia, tak aby w pełni zaradzić uchybieniom, oraz do regularnego informowania organu udzielającego absolutorium o wszelkich poczynionych postępach;
20. zauważa, że w dziewiątym badaniu poziomu błędu rezydualnego DG INTPA, przeprowadzonym w 2020 r. w jej imieniu przez wykonawcę zewnętrznego, oszacowano, że ogólny poziom błędu rezydualnego będzie piąty rok z rzędu poniżej dwuprocentowego progu istotności określonego przez Komisję (0,95 % w 2020 r., 1,13 % w 2019 r., 0,85 % w 2018 r., 1,18 % w 2017 r., 1,67 % w 2016 r.,²
21. wskazuje, iż podobnie jak w poprzednich latach Trybunał uważa, że istnieje wiele czynników przyczyniających się do niedoszacowania poziomu błędu rezydualnego, jak podniesiono w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za 2019 r., przy czym główne ograniczenia to metoda określania poziomu błędu rezydualnego i nadmierne poleganie na wcześniejszych pracach kontrolnych przeprowadzonych albo bezpośrednio

---

² https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2020/annualreports-2020_PL.pdf, ust. 32.

przez Komisję, albo przez niezależne strony trzecie (17 % udział w przypadku pełnego polegania i 37 % w przypadku częściowego polegania); popiera ocenę Trybunału, że jest to sprzeczne z celem badania poziomu błędu rezydualnego, polegającym na wskazaniu błędów, które właśnie umknęły podczas tych kontroli;

22. zauważa, że kolejny czynnik wynika z faktu, że badanie poziomu błędu rezydualnego koncentruje się na przeglądzie obszarów niskiego ryzyka, takich jak instrumenty wsparcia budżetowego, co zmniejsza możliwość znalezienia rzeczywistych błędów w porównaniu z pełnym przeglądem obszarów wysokiego ryzyka, takich jak dotacje i umowy z organizacjami międzynarodowymi i agencjami państw członkowskich;
23. przypomina, że zalecenie Trybunału dla Komisji, aby zgłosić zastrzeżenia do wszystkich obszarów, w których występuje wysoki poziom ryzyka, niezależnie od ich udziału w łącznych wydatkach i ich wpływu finansowego, zostało już uwzględnione w sprawozdaniu rocznym dotyczącym EFR za 2019 r.; ubolewa, że Komisja nie przyjmuje tego zalecenia; podkreśla fakt, że Trybunał bardzo jasno i konsekwentnie wskazuje, iż stosując zasadę de minimis, Komisja ogranicza swoją zdolność do identyfikowania ryzyka w jej całym obszarze odpowiedzialności; uważa, że wykluczanie obszarów ze względu na ich wpływ finansowy, ale nadal uznawanych przez samą DG INTPA za obszary wysokiego ryzyka, tworzy bardzo niebezpieczną sytuację; zdecydowanie popiera Trybunał w jego zaleceniu i zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej podejścia;
24. jest zdania, że warto podkreślić, iż ramy regulacyjne dotyczące badania poziomu błędu rezydualnego oraz umowa między DG INTPA a wykonawcą badania poziomu błędu rezydualnego nie przewidują żadnego systemowego podejścia do zgłaszania podejrzewanych nadużyć finansowych na szkodę budżetu Unii wykrytych podczas prac nad badaniem poziomu błędu rezydualnego; zdecydowanie popiera zalecenie Trybunału w tym zakresie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na początku stycznia 2022 r. Komisja przyjęła nowy podręcznik i nową metodykę badania poziomu błędu rezydualnego, uwzględniając w jak największym stopniu uwagi Trybunału; zauważa, że w nowej wersji tego podręcznika zwiększono liczbę wizyt w terenie z 9 do 12 i zawarto dodatkowe wyjaśnienia dotyczące kontroli zamówień; aby ograniczyć poleganie na wcześniejszych pracach kontrolnych, wzywa do monitorowania tych kontroli w świetle średnich historycznych, których nie należy znacząco przekraczać bez szczegółowego uzasadnienia; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności fakt, że wykonawca badania poziomu błędu rezydualnego jest obecnie zobowiązany do niezwłocznego zgłaszania Komisji wszelkich podejrzeń nadużycia finansowego lub nieprawidłowości, które wystąpiły lub mogły wystąpić; w związku z dużą liczbą dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych w ostatnich latach wzywa Komisję do zapewnienia większej przejrzystości przepływów pieniężnych oraz do wzmocnienia systemów kontroli; zwraca się ponadto do Komisji o przedstawienie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania na temat środków wprowadzonych do metodyki badania poziomu błędu rezydualnego lub do zakresu zadań w celu sformalizowania informowania o podejrzaniach nadużyć finansowych przez wykonawcę badania poziomu błędu rezydualnego;
25. z zaniepokojeniem odnotowuje stwierdzenie Trybunału o nieuzasadnionym braku zastrzeżeń w rocznym sprawozdaniu z działalności za 2020 r., spowodowanym z jednej strony ograniczeniami badania poziomu błędu rezydualnego, a z drugiej strony

zachowaniem zasady de minimis, zgodnie z którą mniej niż 5 % wszystkich płatności ma wpływ finansowy poniżej 5 mln EUR; obawia się, że ocena ta mogłaby mieć wpływ na skuteczność rocznego sprawozdania z działalności DG INTPA;

26. zauważa, że na koniec 2020 r. toczyło się 17 dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych (19 w 2019 r.);
27. podkreśla, że ogromna ilość zasobów przeznaczonych na reagowanie na pilne potrzeby wynikające z kryzysu związanego z COVID-19 w połączeniu z bardziej elastycznymi środkami nadzoru i sprawozdawczości stwarza również szerokie możliwości rozwoju i rozkwitu nadużyć i korupcji; przypomina, że korupcja nie tylko szkodzi reagowaniu na kryzys i odbudowie, ale podważa realizację celów zrównoważonego rozwoju i Agendy 2030; zauważa ponadto, że jeszcze przed pandemią COVID-19 ryzyko nadużyć i korupcji wskazywało na to, że wysiłki na rzecz zwalczania korupcji i nadużyć oraz zapobiegania im okazały się niewystarczające; podkreśla ważną rolę Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratury Europejskiej w zwalczaniu korupcji i nadużyć finansowych, w granicach ich uprawnień;
28. uważa, że większe skupienie się na lokalnych MŚP, sektorze prywatnym i organizacjach społeczeństwa obywatelskiego powinno stanowić centralny element współpracy w zakresie zarządzania listą przygotowywanych projektów delegatur UE; podkreśla, że aby pomoc była skuteczna, trzeba podjąć więcej starań, aby zapewnić zgodność z zasadami spójności polityki Unii na rzecz rozwoju, zwłaszcza w przypadku unijnej polityki handlowej, rolnej, rybołówstwa, środowiskowej, klimatycznej, migracyjnej oraz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; powtarza, że spójność polityki na rzecz rozwoju musi być ważnym celem wspólnego podejścia opracowanego w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – „Globalny wymiar Europy”³;
29. zauważa działania podjęte przez DG INTPA w celu ograniczenia ryzyka wynikającego z zastosowania wyjątkowych procedur finansowych lub procedur udzielania zamówień publicznych w odpowiedzi na kryzys COVID-19, w szczególności poprzez wsparcie budżetowe; zauważa jednak, że ryzyko korupcji i nadużyć finansowych pozostało najwyższym postrzeganym ryzykiem we wszystkich regionach, nawet jeśli w czasach można było zaobserwować niewielki spadek; wzywa DG INTPA do dalszego monitorowania sytuacji i zwrócenia szczególnej uwagi na kraje najbardziej niestabilne; zwraca się do Komisji o poinformowanie organu udzielającego absolutorium o dalszym rozwoju sytuacji;
30. zauważa, że w 2020 r. DG INTPA opracowała nowy projekt strategii zwalczania nadużyć finansowych, której przyjęcie odroczone do 2021 r.; zauważa ponadto, że strategia zwalczania nadużyć finansowych opiera się na badaniu DG INTPA mającym na celu ocenę ryzyka i kontroli, analizie ryzyka, która ma być powiązana z nowym Instrumentem Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR), nowych metodach wdrażania oraz strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć

---

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

finansowych, przyjętej w 2019 r.; podkreśla również rolę systemu wczesnego wykrywania i wykluczania jako podstawowego narzędzia karania nadużyć finansowych i nadal zachęca DG INTPA do informowania o stosowaniu tego systemu;

31. z zadowoleniem odnotowuje stałe zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa do spłaty wszystkich swoich zobowiązań wynikających z obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF) i poprzednich perspektyw finansowych, tak jakby było ono nadal państwem członkowskim, co zostało wyrażone w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („porozumienie o wystąpieniu”); zauważa ponadto, że zgodnie z porozumieniem o wystąpieniu Zjednoczone Królestwo ma pozostać stroną EFR do czasu zamknięcia jedenastego EFR i wszystkich poprzednich niezamkniętych EFR oraz że w związku z tym ma przyjąć na siebie takie same zobowiązania jak państwa członkowskie na mocy umowy wewnętrznej, na mocy której zostało utworzone, oraz zobowiązania wynikające z poprzednich EFR do czasu ich zamknięcia, a także że Zjednoczone Królestwo jest uprawnione do udziału w Komitecie EFR w charakterze obserwatora bez prawa głosu;

Współpraca z organizacjami międzynarodowymi, unijnymi agencjami rozwoju i organizacjami pozarządowymi

32. zauważa, że regularne monitorowanie przez Komisję wymogów i sprawozdań z oceny filarów odnotowało postępy pomimo skutków wybuchu epidemii COVID-19; wzywa Komisję do dalszego ścisłego monitorowania ocen filarów i informowania organu udzielającego absolutorium o postępach i wynikach w świetle uzupełniającej oceny wszystkich podmiotów ocenianych pod kątem filarów oraz na temat celu, jakim jest zakończenie ich w przedłużonym terminie do 2021 r. ze względu na pandemię COVID-19⁴;
33. wyraża zadowolenie, że począwszy od okresu wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027, EFR, Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju i inne instrumenty, wraz z ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, włączono do budżetu ogólnego Unii w ramach działu 4 „Globalny wymiar Europy”, co stanowi 6,6 % lub 11,4 mld EUR budżetu ogólnego Unii: z tej kwoty 3 mld EUR (26,7 %) przeznacza się na Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, 2,7 mld EUR (23,2 %) na Europejski Instrument Sąsiedztwa, 1,9 mld EUR (16,9 %) na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, 1,9 mld EUR (16,8 %) na pomoc humanitarną, a resztę na inne działania i programy; zauważa, że niektóre metody wdrażania i przepisy dotyczące elastyczności EFR zostały włączone do rozporządzenia (UE) 2021/947; przypomina, że ujęcie EFR w budżecie jest od dawna postulatem Parlamentu;
34. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że finansowanie takiej współpracy nie będzie już zatem przedmiotem umowy międzyrządowej między państwami członkowskimi, lecz że współpraca taka będzie finansowana z systemu zasobów własnych budżetu Unii; zauważa jednak, że trwające projekty finansowane w ramach poprzednich EFR, w tym jedenastego EFR, w państwach AKP będą nadal realizowane zgodnie z ich przepisami

---

⁴ https://ec.europa.eu/info/system/files/annual-activity-report-2020-international-partnerships-annexes_en.pdf s. 446-447.

szczególnymi, aż do ich całkowitego zakończenia, i oczekuje, że wpływ takiego pokrywania się przepisów będzie ograniczony;

35. podkreśla, że taka nowa struktura pociąga za sobą nowe obowiązki i zadania instytucjonalne, w szczególności dla Parlamentu jako jednego z organów władzy budżetowej w zakresie budżetu rocznego; oczekuje, że owe nowe ustalenia będą korzystne dla przejrzystości budżetowej, spójności polityki i odpowiedzialności demokratycznej; odnotowuje zwiększoną rolę Parlamentu w dziedzinie partnerstw międzynarodowych w ramach Globalnego wymiaru Europy, w tym poprzez dialog geopolityczny wysokiego szczebla; wzywa Komisję, aby w odniesieniu do nowego instrumentu finansowego ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, który jest następcą Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), przedstawiła – w rozbiciu na poszczególne kraje i od samego początku realizacji działań w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” – informacje o wszystkich działaniach finansowanych za pomocą tego instrumentu, niezależnie od tego, czy są one współfinansowane z dotacji czy pożyczek od jakiegokolwiek innego podmiotu, z podaniem kwot finansowania unijnego i wyników w sposób znormalizowany i zharmonizowany z państwami członkowskimi oraz łatwo zrozumiały dla obywateli Unii i obywateli w krajach partnerskich;
36. ponownie podkreśla potrzebę zapewnienia – zgodnie z obowiązującym prawem Unii – pełnej przejrzystości i dostępu do danych dotyczących projektów realizowanych przez organizacje międzynarodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a także zapewnienia jasnych przepisów dotyczących kontroli i monitorowania;
37. ponownie podkreśla, że podmioty, którym powierzono wdrażanie funduszy unijnych, muszą co do zasady przestrzegać zasad należytego zarządzania finansami i przejrzystości; podkreśla, że każdy podmiot musi w pełni przyczynić się do ochrony interesów finansowych Unii i musi, jako warunek otrzymania środków, przyznać niezbędne prawa i dostęp wymagane przez właściwego urzędnika zatwierdzającego, Trybunał i OLAF;
38. zauważa, że nadal istnieje potrzeba bardziej systematycznego podejścia do informowania o wsparciu Unii dla jej partnerów i o wysiłkach na rzecz stawiania czoła globalnym wyzwaniom, aby zwiększyć widoczność Unii oraz wzmocnić przejrzystość, odpowiedzialność i należyłą staranność w zakresie praw człowieka w całym łańcuchu finansowania; zwraca uwagę na znaczenie podejścia Drużyny Europy w kontekście skuteczności i widoczności pomocy Unii; wzywa Komisję do podwojenia wysiłków na rzecz prowadzenia wyrywkowych kontroli na miejscu wiele lat po zakończeniu współfinansowanych projektów w celu sprawdzenia stałego wpływu działań i wyników EFR oraz do poczynienia niezbędnych kroków w celu zapewnienia długoterminowego wpływu ich działań;

Wsparcie budżetowe Unii

39. zauważa, że ogólne ramy wsparcia budżetowego, zgodnie z którymi wsparcie budżetowe może być wykorzystywane jako metoda wdrażania w obszarze działań zewnętrznych, uzupełnia zbiór kompleksowych wytycznych zawierających szczegółowe wytyczne⁵ dotyczące procedur gwarantujących należyte zarządzanie

---

⁵ https://ec.europa.eu/international-partnerships/system/files/budget-support-guidelines-2017_en.pdf

ryzykiem oraz wdrażanie przeglądu jakości, monitorowania i sprawozdawczości przez delegatury UE i centralne służby Komisji; docenia fakt, że wytyczne dotyczące wsparcia budżetowego i wewnętrzne ustalenia uległy z czasem poprawie, w tym na podstawie zaleceń Trybunału i Parlamentu;

40. zauważa, że wsparcie Unii obejmuje wiele różnych sektorów, a w 2020 r. 228 umów zostało wdrożonych w 95 krajach lub terytoriach, co stanowi średnio około 40 % krajowych programów współpracy z krajami partnerskimi; zauważa ponadto, że choć w latach 2014–2019 płatności wahały się od 1,6 mld EUR do 1,8 mld EUR rocznie, to w wyniku pandemii COVID-19 wypłaty w ramach wsparcia budżetowego Unii w 2020 r. przekroczyły 3 mld EUR; uważa, że wsparcie to miało zasadnicze znaczenie dla wspierania odporności państw, umożliwiając im skupienie się na reformach w różnych sektorach i zapobiegając dalszym niepowodzeniom gospodarczym i społecznym;
41. zauważa, że wkład EFR we wsparcie budżetowe stanowił 39 % całkowitej kwoty wsparcia budżetowego Unii wypłaconej w 2020 r. (1 164 mln EUR z 2 986 mln EUR); zauważa, że 40 państw AKP i 8 krajów i terytoriów zamorskich skorzystało ze wsparcia budżetowego w 2020 r.;
42. zauważa, że wkład EFR w działania związane ze wsparciem budżetowym w 2020 r. wyniósł 1 240,6 mln EUR (w porównaniu z 790,3 mln EUR w 2019 r.), z czego 552,3 mln EUR stanowiły nowe zobowiązania (w porównaniu z 366,8 mln EUR w 2019 r.), a zasięg geograficzny obejmował 60 krajów partnerskich (o 5 więcej niż w 2019 r.), co stanowiło 102 umowy dotyczące wsparcia budżetowego (o 20 więcej niż w 2019 r.); zauważa, że w przypadku krajów i terytoriów zamorskich za pośrednictwem EFR wypłacono 82,8 mln EUR (w porównaniu z 70,0 mln EUR w 2019 r.) na rzecz 12 krajów, co stanowi 13 umów o wsparcie budżetowe, czyli tyle samo co w roku budżetowym 2019;
43. z uznaniem zauważa, że w 2020 r. Afryka Subsaharyjska pozostaje największym odbiorcą wsparcia budżetowego z udziałem 38 % (36 % w 2019 r.); zauważa ponadto, że kraje o niższym i średnim dochodzie stanowiły 52,4 % (47 % w 2019 r.) ogółu bieżących zobowiązań; stwierdza, że kraje o niskim dochodzie stanowiły 29,4 % ogółu zobowiązań, potwierdzając tendencję spadkową odnotowaną w 2019 r. (32 % w porównaniu z 38 % w 2018 r.); odnotowuje, że łącznie 47 % bieżących programów wsparcia budżetowego jest realizowanych w krajach najsłabiej rozwiniętych;
44. przypomina, że wsparcie budżetowe ma na celu wzmocnienie partnerstwa z krajami partnerskimi Unii, wspieranie zrównoważonego rozwoju, eliminację ubóstwa, zmniejszenie nierówności oraz umocnienie pokoju i demokracji, co ostatecznie ma przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; zauważa, że wsparcie budżetowe Unii ma kierować się uzgodnionymi na forum międzynarodowym zasadami skuteczności z Pusanu, takimi jak odpowiedzialność krajów partnerskich, koncentracja na wynikach, włączenie społeczne i rozliczalność; podkreśla fakt, że ponieważ wsparcie budżetowe sprzyja przejrzystości i dobrym rządóm, przyczynia się również do walki z korupcją i nadużyciami finansowymi; przypomina, że wsparcie budżetowe musi odpowiadać potrzebom krajów partnerskich, a także kluczowym strategiom politycznym Unii; przypomina, że konieczny jest również pomiar wyników programów i ich wpływu na kraje partnerskie i ludność cywilną;

45. zauważa, że jeżeli chodzi o względny wkład w cele zrównoważonego rozwoju, programy wsparcia budżetowego w znacznym stopniu przyczyniają się do celu 16 (pokój, sprawiedliwość i silne instytucje), celu 17 (partnerstwa na rzecz celów), celu 5 (równość płci) i celu 1 (koniec z ubóstwem); z zadowoleniem przyjmuje silny wielowymiarowy zakres programów wsparcia budżetowego i jest zdania, że powinny one wspierać przedsiębiorczość i inicjatywę prywatną, aby stymulować rozwój gospodarczy i społeczny, zgodnie z postulatami zawartymi w celach zrównoważonego rozwoju 9 (budowa stabilnej infrastruktury, promowanie zrównoważonego uprzemysłowienia sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz wspieranie innowacyjności) i 17 (wzmocnienie środków wdrażania i ożywienie globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju);
46. podkreśla, że przedsiębiorczość i sektor prywatny odgrywają zasadniczą rolę w walce z ubóstwem poprzez tworzenie miejsc pracy, zrównoważoną gospodarkę i zrównoważony wzrost gospodarczy; zwraca uwagę na fakt, że zapewnianie szkoleń biznesowych może pomóc drobnym przedsiębiorcom w zakładaniu firm i ulepszaniu praktyk biznesowych w krajach partnerskich; zauważa, że w celu zwiększenia skuteczności takich programów szkolenia takie powinny być uzupełniane zindywidualizowanym wsparciem i usługami uzupełniającymi; wzywa ponadto do dalszego wzmocnienia pozycji zarówno kobiet, jak i mężczyzn, a także strategii politycznych niezbędnych do sprostania tym istotnym wyzwaniom;
47. przyjmuje do wiadomości zmianę struktury programów przez Komisję w odpowiedzi na pandemię COVID-19, w wyniku czego wskaźniki zostały zneutralizowane (stały się nieistotne z powodu kryzysu lub przestały być ważne), a transze zmienne przekształcono w transze stałe; ponadto odnotowuje daty graniczne niektórych wskaźników i celów oraz ich przesunięcie na 2021 r.; odnotowuje zatem zmianę stosunku transz stałych do zmiennych w 2020 r., przy czym osiągnięto średni udział 84 % w przypadku transz stałych (44 % w 2019 r.) i 16 % w przypadku transz zmiennych (56 % w 2019 r.); przypomina w związku z tym swoje stanowisko, zgodnie z którym transze zmienne mogą stanowić lepszą dźwignię dla pogłębienia polityki i dialogu politycznego z krajami partnerskimi na temat głównych reform, które należy przeprowadzić; domaga się zatem otrzymywania aktualnych informacji na temat skutków i wyników zmiany struktury tych programów; zauważa ponadto, że jedynie Karaiby, Afryka Środkowa, Ameryka Łacińska i Bałkany Zachodnie utrzymały stosunkowo większe transze zmienne w ramach swoich płatności;
48. ponawia swój apel do służb Komisji o dalszą rygorystyczną ocenę w ramach dialogu politycznego ryzyka związanego z unikaniem opodatkowania przedsiębiorstw, uchylaniem się od opodatkowania i nielegalnymi przepływami finansowymi, które dotyczą w szczególności kraje rozwijające się; podkreśla znaczenie zajęcia się kwestią mobilizacji dochodów krajowych i ogólnie zarządzania finansami publicznymi, co stanowi część kryteriów wsparcia budżetowego; zachęca Komisję do oceny skutków fiskalnych i do pomocy w określeniu ukierunkowanych celów inwestycyjnych;
49. uważa, że oceny potrzeb w związku z programowaniem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” powinny uwzględniać sytuację zadłużenia krajów oraz to, w jaki sposób sytuacja ta wpływa na zdolność realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

50. podkreśla, że darczyńcy nie powinni przyczyniać się do zwiększania ciężaru zadłużenia; wzywa Unię i państwa członkowskie do opracowania, jako pierwszego kroku i uzupełnienia zobowiązań dotyczących moratorium na spłatę długu, nowej inicjatywy na rzecz umorzenia długu w odniesieniu do głęboko zadłużonych krajów ubogich; wzywa, w szerszym ujęciu, do utworzenia wielostronnego mechanizmu spłaty zadłużenia w celu zajęcia się zarówno skutkami kryzysu zadłużeniowego, jak i wymogami finansowymi Agendy 2030;

Wyniki

51. zauważa, że wsparcie Unii jest realizowane w kontekście Agendy 2030, wymagającej holistycznego podejścia do rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego, opartego na celach zrównoważonego rozwoju;
52. zachęca Komisję, by nadal dążyła do obniżenia poziomów błędów za pośrednictwem proporcjonalnych środków w reakcji na obszary wysokiego ryzyka, które już zidentyfikowano;
53. uznaje, że w 2020 r. Europa, podobnie jak reszta świata, została silnie dotknięta pandemią COVID-19, i z zadowoleniem przyjmuje skoordynowaną reakcję Komisji na kryzys zdrowotny, jak również na wpływ na gospodarkę i społeczeństwo Europy; zauważa, że pandemia COVID-19 doprowadziła także do powstania wyzwań w zakresie wyników, kontroli, audytu i wiarygodności w odniesieniu do budżetu Unii na 2020 r.; odnotowuje ponadto wysiłki wszystkich służb Komisji na rzecz wspierania spójnej i rygorystycznej ochrony budżetu Unii, polegające na zapewnieniu wprowadzenia odpowiednich środków łagodzących; zauważa, że podejście „Drużyna Europy” zostało zainicjowane jako wspólna reakcja wszystkich europejskich podmiotów działających na rzecz rozwoju na pandemię COVID-19 w celu wsparcia promowania priorytetów i standardów polityki europejskiej;
54. zauważa, że Komisja uważa wdrożenie reakcji „Drużyny Europy” na pandemię COVID-19 za bardzo skuteczną, co pozwoliło na pełne wykorzystanie środków EFR dostępnych na 2020 r.; odnotowuje zmniejszenie liczby wizyt w miejscach realizacji projektów, które zastąpiono kontrolami zdalnymi z powodu pandemii COVID-19; uważa, że kontrole zdalne nie mogą równać się z rzeczywistymi kontrolami na miejscu, i zwraca się do Komisji o jak najszybsze wznowienie wizyt, z uwzględnieniem wniosków wyciągniętych z pandemii COVID-19 w zakresie wykorzystania technologii i instrumentów uzupełniających wizyty;
55. uznaje i z zadowoleniem przyjmuje ogólny pozytywny globalny wpływ programu na rzecz globalnego dostępu do szczepionki przeciwko COVID-19 (COVAX), który charakteryzował szereg wyzwań i braków związanych z realizacją w trakcie całego procesu; zauważa, że do połowy marca 2022 r. w ramach programu COVAX dostarczono ponad 1,3 mld dawek do 144 krajów, z czego ponad 500 mln dawek stanowiły darowizny; zauważa, że do połowy marca 2022 r. państwa członkowskie przekazały ponad 400 mln dawek; zauważa, że wpływ programu COVAX utrudniły niedobory dostaw, które uniemożliwiły osiągnięcie celu wyznaczonego dla tego programu na 2021 r.⁶;

---

⁶ COVID-19 Vaccine Market Dashboard, UNICEF Supply Division <https://www.unicef.org/supply/covid-19->

56. podkreśla, że w nadchodzących latach państwa członkowskie powinny nadal inwestować w szczepionki przeciwko COVID-19 i inne szczepionki dla krajów rozwijających się oraz powinny pomagać w ulepszaniu łańcuchów dystrybucji;
57. zauważa szczególne znaczenie DG INTPA w odniesieniu do edukacji, zważywszy na jej kluczową rolę w rozwoju ludzkim oraz jako kluczowego czynnika umożliwiającego realizację wszystkich priorytetów Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie wydatków na edukację w 2020 r. z 7 do 10 % całkowitego portfela DG INTPA; z zadowoleniem zauważa, że w odpowiedzi na pandemię COVID-19 DG INTPA wspierała najbardziej narażone grupy ludności w krajach partnerskich, w tym poprzez globalne inicjatywy edukacyjne, aby uniknąć straconego pokolenia; przypomina, że we wszystkich krajach partnerskich należy dopilnować, by dziewczęta i chłopcy mieli taki sam dostęp do edukacji i szkół; jest zdania, że równe szanse są priorytetem w dziedzinie rozwoju; jest zdania, że należy zachęcać młode kobiety do udziału w projektach i funduszach europejskich w krajach partnerskich;
58. przypomina, że należy zwrócić szczególną uwagę na słabsze grupy społeczne, ponieważ borykają się one z większymi trudnościami pod względem dostępności; apeluje o opracowanie konkretnych środków i programów oraz o przeznaczenie większych środków finansowych zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnościami;
59. odnotowuje ocenę Komisji, zgodnie z którą EFR pozytywnie przyczynił się do wyników rozwojowych na szczeblu krajowym, ale wyraża zaniepokojenie, że wyniki na szczeblu regionalnym były mniej widoczne; podkreśla fakt, że stwierdzono, iż zasady odpowiedzialności i zarządzania przez wyniki oraz wzajemnej odpowiedzialności były mniej konsekwentnie stosowane w ramach jedenastego EFR; zauważa jednocześnie z zaniepokojeniem, że w ocenie Komisji wykazano, iż należało usprawnić sprawozdawczość EFR w zakresie skuteczności, aby uczynić ją bardziej odpowiedzialną; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja bardzo starannie uwzględniła te doświadczenia podczas opracowywania Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” i odzwierciedliła je w wyborze wskaźników;
60. wzywa do ścisłego monitorowania i dogłębnego dialogu politycznego z krajami partnerskimi i organizacjami pozarządowymi w odniesieniu do celów, postępów w osiągnięciu uzgodnionych wyników i wskaźników wykonania; ponownie wzywa Komisję do lepszego zdefiniowania i zmierzenia oczekiwanego wpływu na rozwój, zwłaszcza do poprawy mechanizmu kontroli postępowania krajów korzystających w odniesieniu do korupcji, praworządności, poszanowania praw człowieka, dobrych rządów i demokracji; podkreśla, że do tego strategicznego dialogu należy włączyć sektor prywatny; zwraca uwagę na znaczenie demokratycznej kontroli nad wykorzystaniem unijnego wsparcia budżetowego w krajach otrzymujących pomoc;
61. ponawia swój apel do Komisji o przeprowadzenie – w podziale na kraje – oceny wyników długofalowych, bieżących projektów finansowanych z EFR w celu wykazania rzeczywistego wpływu trwających od dziesięcioleci inwestycji unijnych na dany kraj oraz tego, w jaki sposób faktycznie pomogły one w rozwoju gospodarczym, społecznym oraz w zrównoważonym rozwoju w krajach korzystających; wzywa Komisję, by wykorzystwała wnioski wyciągnięte z realizacji projektów, których nie

wdrożono skutecznie ani wydajnie, oraz by w przyszłości podjęła zdecydowane działania;

62. odnotowuje, że podobnie jak w sprawozdaniu za 2019 r. Trybunał nie ujął wyników EFR w rozdziale 6 zatytułowanym „Globalny wymiar Europy” swojego sprawozdania na temat wykonania budżetu Unii; odnotowuje, że Trybunał nie przeprowadził jeszcze horyzontalnej i szczegółowej oceny wyników EFR; przyznaje, że w związku z włączeniem EFR do budżetu Trybunał będzie też kontrolował nowy EFR w ramach długoterminowego budżetu Unii;
63. odnotowuje wkład EFR w realizację celów nr 14 (rozwój społeczny) i 12 (trwałe miejsca pracy) DG INTPA; przypomina, że zdrowie, równość płci, edukacja, zatrudnienie i poprawa warunków życia są w centrum działań zewnętrznych Unii, w szczególności w odniesieniu do słabszych grup społecznych, w tym migrantów i uchodźców; przyznaje, że pandemia COVID-19 zakłóciła funkcjonowanie społeczeństw na wiele sposobów, odwracając postępy w rozwoju społecznym osiągnięte w ostatnich latach, wywierając presję na słabsze grupy społeczne, pogłębiając nierówności i prowadząc do ograniczenia przestrzeni obywatelskiej i demokratycznej w słabych demokracjach;
64. zauważa, że wykonanie budżetu EFR ogranicza się w tej chwili do płatności z tytułu zobowiązań dokonanych przed datą końcową 31 grudnia 2020 r. oraz że obecnie zastosowanie mają przepisy ISWMR – „Globalnego wymiaru Europy” i zasady ogólnego budżetu Unii; apeluje o ścisłe wdrożenie podejścia opartego na prawach człowieka, gdzie prawa człowieka znajdują się w centrum wszystkich działań, zgodnie z zestawem narzędzi Komisji dotyczącym tego podejścia; w tym kontekście jest szczególnie zaniepokojony możliwością niewłaściwego wykorzystania funduszy na rzecz rozwoju do celów ograniczania mobilności i kontroli granic, w tym środków z kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki, oraz zgłaszanymi naruszeniami praw człowieka związanymi z tym funduszem w Libii, Etiopii, Erytrei i Nigrze;

Wkład EBI

65. zauważa, że polityka rozwojowa Unii będzie realizowana za pośrednictwem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”, którego EBI jest kluczowym wykonawcą;
66. ponownie podkreśla, że oczekuje się, iż operacje zewnętrzne EBI przyczynią się do realizacji celów polityki Unii, wspierając zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy krajów rozwijających się, zwłaszcza tych, które znajdują się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, a także zgodność z celami zatwierdzonymi przez Unię; uznaje likwidację ubóstwa, mobilizację dochodów krajowych i prawa człowieka za kluczowe tematy w ramach unijnej struktury finansowania rozwoju; przypomina, że zaangażowanie zainteresowanych stron jest podstawą zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
67. zauważa, że EBI jest związany Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; podkreśla, że zasady dotyczące praw człowieka są włączone do jego procedur należytej staranności i norm na poziomie projektu, w tym poprzez umożliwienie zawieszenia wypłat w przypadku poważnych naruszeń praw człowieka lub norm środowiskowych i społecznych; zauważa, że mechanizmy składania skarg zostały wzmocnione pod koniec

2018 r.; wzywa EBI do dopilnowania, by jego mechanizm składania skarg był łatwo dostępny, terminowy i skuteczny w celu wykrywania ewentualnych naruszeń praw człowieka w projektach związanych z EBI i zadośćuczynienia im; zwraca się do EBI o przedstawienie Parlamentowi i Radzie Zarządzającej sprawozdania w tej sprawie;

68. wzywa EBI, by nadal wspierał realizację celów zrównoważonego rozwoju poprzez działania w ramach konkretnych mandatów, o których zdecydowały Rada i Parlament;
69. popiera konkluzje Rady przyjęte 14 czerwca 2021 r., w których wezwano EBI do większego zaangażowania w wysiłki Unii na rzecz rozwoju za pośrednictwem specjalnych strategii, większej obecności na świecie oraz lepszej koordynacji z partnerami w ramach prawdziwego podejścia „Drużyna Europy”, aby opracować innowacyjne wspólne działania i zapewnić widoczność finansowania zewnętrznego Unii;
70. zastanawia się nad procesem rozliczalności, w którym Parlament jest organem udzielającym absolutorium, z wyjątkiem instrumentu inwestycyjnego, którym zarządza EBI i który w związku z tym nie wchodzi w zakres kontroli Trybunału⁷;

Kryzysowe fundusze powiernicze UE dla Afryki

71. przypomina, że w ramach EFR utworzono dwa kryzysowe fundusze powiernicze UE dla Afryki, mianowicie kryzysowy fundusz powierniczy na rzecz stabilności oraz eliminowania przyczyn migracji nieuregulowanej i wysiedleń w Afryce oraz fundusz powierniczy UE „Bêkou” na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej; przypomina o regularnie zajmowanym przez Parlament stanowisku, zgodnie z którym Komisja dopilnowuje, aby każdy fundusz powierniczy ustanowiony jako nowe narzędzie rozwoju był zawsze zgodny z ogólną strategią i celami polityki rozwojowej Unii, tj. ograniczaniem, a w perspektywie długoterminowej eliminacją ubóstwa, zgodnie z art. 208 TFUE; musi ona w szczególności dopilnować, by krajom otrzymującym pomoc udzielano wsparcia nie tylko w zakresie eliminowania pierwotnych przyczyn migracji, w tym nielegalnych przepływów migracyjnych, lecz również w osiągnięciu odporności, gospodarczych i równych szans, bezpieczeństwa ludności oraz rozwoju ludzkiego i społecznego;
72. zauważa, że wkłady EFR do kryzysowych funduszy powierniczych UE wzrosły z 600 mln EUR w 2019 r. do 800 mln EUR w 2020 r., przy czym dodatkowe środki EFR dla kryzysowego funduszu powierniczego dla Afryki wykorzystano w celu zajęcia się konkretnymi obszarami budzącymi obawy w regionach Sahelu i jeziora Czad oraz Rogu Afryki, w tym wyzwaniem w zakresie bezpieczeństwa, zasadniczymi działaniami stabilizacyjnymi oraz reakcją na pandemię COVID-19; wzywa Komisję, aby nadal monitorowała i – zgodnie z niedawnym wnioskiem Parlamentu⁸ – ustanowiła skuteczny i niezależny mechanizm monitorowania służący ocenie ostatecznego przeznaczenia

⁷ Zob. art. 43, 48–50 i 58 rozporządzenia Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 17; w 2012 r. zasady dotyczące kontroli tych operacji przez Trybunał określono w porozumieniu trójstronnym między EBI, Komisją i Trybunałem (art. 134 rozporządzenia Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1)).

⁸ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2021 r. w sprawie sprawozdania z wykonania dotyczącego funduszy powierniczych UE oraz Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji (2020/2045(INI))

projektów związanych z migracją w ramach kryzysowego funduszu powierniczego dla Afryki w razie naruszeń praw podstawowych oraz by informowała organ udzielający absolutorium o wynikach monitorowania;

73. odnotowuje wkład finansowy EFR do kryzysowego funduszu powierniczego UE „Bêkou” w celu wsparcia wyjścia Republiki Środkowoafrykańskiej z kryzysu wywołanego pandemią COVID-19 oraz jej odbudowy i rozwoju; wyraża zaniepokojenie wpływem grupy Wagnera na siły zbrojne Afryki Środkowej; przypomina swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie przypadków łamania praw człowieka przez prywatne firmy wojskowe i ochroniarskie, zwłaszcza Wagner Group; ponawia apel do Komisji o dopilnowanie, aby kraje otrzymujące pomoc w żadnym wypadku nie mogły wykorzystywać funduszy unijnych do finansowania prywatnych przedsiębiorstw wojskowych o takiej historii łamania praw człowieka; odnotowuje decyzję Komisji o tymczasowym zawieszeniu jej wojskowej misji szkoleniowej z powodu obaw dotyczących działalności tej grupy; w tym kontekście zauważa, że w grudniu 2021 r. Unia postanowiła nałożyć środki ograniczające na grupę Wagnera; wzywa Komisję do dopilnowania, by rosyjskim wykonawcom ani podwykonawcom nie wypłacano bezpośrednio ani pośrednio żadnych środków, zwłaszcza w świetle trwającej wojny w Ukrainie; wzywa ponadto Komisję, by poruszyła tę kwestię w dwustronnym dialogu ze wszystkimi odpowiednimi krajami, i zachęca państwa, by zachowały pełną przejrzystość przy udzielaniu zamówień na wojskowe usługi wsparcia, zwłaszcza w odniesieniu do liczby, zadań i struktur dowodzenia prywatnych firm wojskowych i ochroniarskich obecnych na ich terytoriach, a także sprzętu wykorzystywanego do realizacji umów;
74. zauważa, że śródkresowa ocena kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki zakończyła się w 2020 r.; odnotowuje główne ustalenia zawarte w sprawozdaniu z oceny, zgodnie z którymi mandat kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki, jako instrumentu krótkoterminowego, jest zbyt szeroki, by zaradzić podstawowym przyczynom migracji, oraz wyraża obawy co do niektórych krytycznych aspektów podkreślonych w sprawozdaniu; odnotowuje potrzebę lepszego sprostania wyzwaniom związanym z migracją wewnątrzafrykańską, która stanowi prawie 90 % przepływów migracyjnych w Afryce; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by jej działania koncentrowały się na eliminacji ubóstwa zgodnie z głównym celem EFR, co przyczyni się do wyeliminowania pierwotnych przyczyn migracji; zauważa, że kryzysowemu funduszowi powierniczemu UE dla Afryki udało się wnieść skromny wkład w zwiększenie możliwości gospodarczych i zatrudnienia; popiera zalecenie zawarte w sprawozdaniu z oceny, aby zwrócić się o zintegrowanie w miarę możliwości wsparcia Unii na rzecz możliwości gospodarczych i tworzenia miejsc pracy z dynamiką lokalnego rynku pracy i podmiotami na nim działającymi oraz z inwestycjami sektora prywatnego⁹; zdecydowanie popiera wniosek o przeprowadzenie oceny ex post, w tym dotyczącej wyników, co najmniej rok po zakończeniu wszystkich działań w ramach kryzysowego funduszu powierniczego dla Afryki;
75. ponawia apel do Komisji, by przedstawiła rzetelną analizę oceny ryzyka w zakresie wpływu na prawa człowieka wszystkich projektów mających na celu szkolenie i wyposażenie sił bezpieczeństwa krajów afrykańskich;

---

⁹ https://ec.europa.eu/info/system/files/annual-activity-report-2020-international-partnerships-annexes_en.pdf p.731.

76. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji dotyczącą umorzenia środków pochodzących z kryzysowego funduszu powierniczego dla Afryki początkowo przydzielonych Erytrei, w szczególności na zamówienie na remont drogi, podczas realizacji którego wykorzystywano pracę przymusową;
77. ponownie stwierdza, że utworzenie nowych funduszy powierniczych powinno być uzależnione od pełnego zaangażowania Parlamentu w proces decyzyjny i przyznania mu odpowiednich uprawnień kontrolnych; przypomina w związku z tym o wniosku o zmianę rozporządzenia finansowego, aby umożliwić Parlamentowi skuteczne wykonywanie jego demokratycznej roli nadzorczej i kontrolnej;

Zagrożenia i wyzwania związane z wdrażaniem pomocy w ramach EFR

78. ponownie przypomina, że dobre rządy, praworządność i poszanowanie praw człowieka są nieuniknionymi warunkami wstępnymi skuteczności pomocy; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji w zakresie praworządności, zgodności z traktatami międzynarodowymi i umowami dwustronnymi oraz poszanowania praw człowieka w krajach otrzymujących pomoc przy zatwierdzaniu pomocy finansowej; zwraca się do Komisji o bardziej rygorystyczne stosowanie klauzuli zawartej w umowach finansowych z krajami partnerskimi, która umożliwia Komisji zawieszenie lub rozwiązanie umowy w przypadku naruszenia zobowiązań związanych z poszanowaniem praw człowieka, zasad demokracji i praworządności;
79. wyraża zaniepokojenie odrzuceniem przez Komisję zalecenia Parlamentu dotyczącego włączenia do następnego rocznego sprawozdania z działalności ustrukturyzowanej oceny i oszacowania pomocy oraz sprawozdawczości w zakresie wyników i wpływu działań EFR; zauważa, że Komisja uważa, iż wpływ działań EFR został już oceniony poprzez sporządzenie i przekazanie Parlamentowi rocznego sprawozdania z realizacji unijnych instrumentów finansowania działań zewnętrznych, ale przypomina, że w części 1 rocznego sprawozdania z działalności DG INTPA nie dokonano rozróżnienia między działaniami w ramach budżetu ogólnego i EFR, co utrudnia ocenę stwierdzenia Komisji, że EFR osiągnął istotne wyniki w zakresie ograniczania ubóstwa; uważa, że aby móc odgrywać rolę organu udzielającego absolutorium, Parlament potrzebuje wszelkich możliwych użytecznych danych do oceny EFR i ich wpływu; zwraca się do Komisji o rozważenie swojego stanowiska i pozytywne ustosunkowanie się do konkretnego wniosku Parlamentu;
80. przyznaje, że EFR koncentrują się głównie na krajach Afryki kontynentalnej, i uważa, że kraje wyspiarskie, niektóre kraje AKP, w szczególności małe rozwijające się państwa wyspiarskie, nie powinny być pomijane w celach politycznych i projektach; wzywa Komisję do zapewnienia większych synergii i większej spójności z wewnętrznymi i horyzontalnymi strategiami politycznymi Unii dotyczącymi małych rozwijających się państw wyspiarskich, najbardziej oddalonych krajów i terytoriów Unii oraz najbardziej oddalonych regionów Unii;
81. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby finansowanie przyniosło sprawiedliwe i równe korzyści wszystkim krajom i terytoriom zamorskim; wzywa Komisję do dalszego wspierania administracji krajów i terytoriów zamorskich w realizacji projektów EFR, w szczególności za pomocą szkoleń i pomocy technicznej;
82. zauważa, że wraz z nowym mechanizmem finansowania współpracy na rzecz rozwoju,

Instrumentem Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”, wszystkie wcześniejsze możliwości finansowania zostały skonsolidowane w jednym instrumencie i stanowią część rocznego budżetu Unii oraz okresu wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027; przypomina, że włączenie EFR do budżetu Unii było od dawna postulowane przez Parlament oraz że wzmocniono zasady budżetowe, w szczególności zasadę jedności i jednoroczności budżetu; zauważa, że Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” jest obecnie głównym instrumentem finansowym działań zewnętrznych Unii, z całkowitym przydziałem środków w wysokości 79,5 mld EUR (w cenach bieżących) na okres 2021-2027; zauważa, że Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” upraszcza finansowanie zewnętrzne Unii i obejmuje współpracę ze wszystkimi państwami trzecimi, z wyjątkiem krajów związanych z okresem poprzedzającym akcesję do Unii (na Bałkanach Zachodnich) i Turcji; zauważa ponadto, że w związku z tym wydatki na rozwój będą również w pełni objęte demokratyczną kontrolą Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” kraje i terytoria zamorskie będą korzystać ze zwiększonych środków w budżecie Unii;

83. zauważa, że Komisja jest zaangażowana w zwiększanie spójności polityki między działaniami wewnętrznymi i zewnętrznymi; podkreśla potrzebę większej spójności działań Unii w regionie państw AKP, aby zapewnić priorytetowe traktowanie celów rozwoju oraz powiązanie polityki zorientowanej na kraje i terytoria zamorskie z rozwojem ich regionów przygranicznych, a także dostosowanie jej do priorytetów Unii;
84. zauważa, że 73,3 % umów z państwami członkowskimi podpisano z zaledwie dwiema krajowymi agencjami rozwoju państw członkowskich (a mianowicie z Francji i Niemiec), przy czym na *Agence française de développement* przypada 67 % umów podpisanych z agencjami francuskimi, a na *Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit* – 72 % umów podpisanych z agencjami niemieckimi; uznając ich wiedzę fachową, uważa, że należy w większym stopniu promować wizję większej liczby krajowych agencji rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji w tym zakresie, w tym przygotowanie badania mającego na celu zrozumienie siły każdego z partnerów w państwach członkowskich, aby ocenić, w jaki sposób mogliby oni wnieść większy wkład w przyszłości; zwraca się do Komisji o dostarczenie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania dotyczącego tego badania, gdy tylko będzie ono dostępne;
85. przypomina, że w doniesieniach medialnych zwracano uwagę, że środki finansowe przyznane z EFR, które wykorzystano na projekty infrastruktury publicznej w Demokratycznej Republice Konga, wypłacono firmie powiązanej ze znanym podmiotem finansującym Hezbollah; zauważa, że Komisja nie miała żadnych informacji na temat rzekomych powiązań między tą firmą a podmiotem finansującym w momencie udzielania tych zamówień oraz że wszystkie zamówienia z wyjątkiem jednego zrealizowano w zadowalający sposób; przypomina jednak o zobowiązaniu Unii do zerowej tolerancji wobec podejrzeń nadużyć finansowych, korupcji i finansowania działań związanych z terroryzmem oraz o obowiązku zapobiegania sytuacji, w których środki europejskie pośrednio służą finansowaniu działalności przestępczej i terrorystycznej; zwraca się do Komisji o aktualizację przepisów dotyczących zamówień publicznych oraz kontroli ex ante i ex post, aby dokładniej sprawdzać przeszłość

beneficjentów i powiązanych z nimi podmiotów;

Działania podjęte w następstwie udzielenia absolutorium za rok 2019

86. odnotowuje, że sprawozdanie w sprawie działań następczych podjętych w związku z udzieleniem absolutorium za rok budżetowy 2019 zostało należycie opublikowane w lipcu 2021 r.; odnotowuje opóźnienie w przekazaniu szczegółowych odpowiedzi na konkretne wnioski Parlamentu zawarte w rezolucji w sprawie absolutorium, ale z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w odpowiedzi na pytania wymagające odpowiedzi na piśmie Komisja zgodziła się dostarczyć z wyprzedzeniem kopię informacji na temat działań następczych podjętych w związku z udzieleniem absolutorium z wykonania EFR; przypomina o znaczeniu posiadania w odpowiednim czasie szczegółowych informacji na temat działań następczych jako istotnej części procedury udzielania absolutorium;
87. zwraca uwagę na kontekst, w którym udzielana jest obecnie oficjalna pomoc rozwojowa i który charakteryzuje się powtarzającą się luką w finansowaniu, pandemią COVID-19, pogłębiającym się kryzysem klimatycznym i kryzysem związanym z różnorodnością biologiczną, ciągłym wzrostem zapotrzebowania na pomoc humanitarną i brakiem środków na jego zaspokojenie, zdecydowanie nieodpowiednimi środkami finansowymi i technicznymi krajów najsłabiej rozwiniętych i innych krajów rozwijających się, by kraje te mogły stawić czoła stojącym przed nimi wyzwaniom, regresem w realizacji kluczowych celów zrównoważonego rozwoju oraz porozumienia paryskiego („porozumienia paryskiego”) w sprawie zmian klimatu, w tym związanych z eliminacją ubóstwa i głodu, oraz ciągłym światowym niepowodzeniem w zwiększeniu skali działań na rzecz klimatu w przypadku pilnej potrzeby osiągnięcia celów porozumienia paryskiego ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia globalnego ocieplenia do poniżej 1,5 °C oraz poprawy odporności na niekorzystne skutki zmiany klimatu;
88. wyraża rozczarowanie ciągłym brakiem szeroko zakrojonych działań Komisji w odniesieniu do zaleceń zewnętrznej oceny unijnej spójności polityki na rzecz rozwoju¹⁰, którą zleciła Komisja i otrzymała w 2018 r.; wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości w procedurach udzielenia zamówień publicznych;
89. wyraża ubolewanie z powodu braku działań następczych w związku z niektórymi wnioskami Parlamentu w trakcie procedury udzielania absolutorium za rok 2019 i zwraca się do Komisji o przedstawienie bardziej dogłębnej analizy zaleceń Parlamentu.

---

¹⁰ https://ec.europa.eu/international-partnerships/system/files/pcd-main-report_en.pdf

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ósmego, dziewiątego, dziesiątego i jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2020 (2021/2158(DEC))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Charles Goerens

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę na kontekst, w którym udzielana jest obecnie oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) i który charakteryzuje się powtarzającą się luką w finansowaniu, pandemią COVID-19, pogłębiającym się kryzysem klimatycznym i kryzysem związanym z różnorodnością biologiczną, ciągłym wzrostem zapotrzebowania na pomoc humanitarną i brakiem środków na jego zaspokojenie, zdecydowanie niewystarczającymi środkami finansowymi i technicznymi krajów najsłabiej rozwiniętych, a także innych krajów rozwijających się na stawienie czoła stojącym przed nimi wyzwaniom, regresem w realizacji kluczowych celów zrównoważonego rozwoju oraz porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu, w tym związanych z eliminacją ubóstwa i głodu, jak również ciągłym światowym niepowodzeniem w zwiększeniu skali działań na rzecz klimatu w przypadku pilnej potrzeby osiągnięcia celów porozumienia paryskiego ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia globalnego ocieplenia do poniżej 1,5 °C, a także poprawy odporności na niekorzystne skutki zmiany klimatu;
2. nalega, aby Unia i jej państwa członkowskie zwiększyły ODA i finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu przy zachowaniu wysokich standardów odpowiedzialnego finansowania zrównoważonego rozwoju, zarządzania wpływem i przejrzystości zgodnie ze swoimi zobowiązaniami, dążyły do jak największej efektywności wydatków zgodnie z zasadą skuteczności pomocy i odpowiedzialności kraju partnerskiego, zapewniły spójność polityki na rzecz rozwoju w bardziej efektywny i systematyczny sposób oraz podjęły nowe wysiłki, aby stworzyć międzynarodowe środowisko sprzyjające mobilizacji dochodów krajowych; uważa, że dobrze funkcjonującą spójność polityki na rzecz rozwoju oraz wsparcie dla mobilizacji dochodów krajowych w celu zmniejszenia luk strukturalnych i rozszerzenia przestrzeni fiskalnej, aby złagodzić skutki pandemii i pobudzić inwestycje na rzecz trwałej odbudowy sprzyjającej włączeniu społecznemu, należy uznać za nieodłączną część należytego zarządzania finansami, jako że są to środki służące zwiększeniu skuteczności działań Unii, które pociągają za sobą konkretne inicjatywy, takie jak wspieranie walki z korupcją i rozwój progresywnych

systemów podatkowych oraz przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania;

3. wyraża rozczarowanie ciągłym brakiem szeroko zakrojonych działań Komisji w odniesieniu do zaleceń zewnętrznej oceny unijnej spójności polityki na rzecz rozwoju¹, którą zleciła Komisja i otrzymała w 2018 r.; wyraża ubolewanie z powodu braku przejrzystości w procedurach udzielenia zamówień publicznych; podkreśla, że aby pomoc była skuteczna, trzeba podjąć więcej starań, aby zapewnić zgodność z zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju, zwłaszcza w przypadku unijnej polityki handlowej, rolnej, rybołówstwa, środowiskowej, klimatycznej, migracyjnej oraz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; powtarza, że spójność polityki na rzecz rozwoju musi być ważnym celem wspólnego podejścia opracowanego w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”; ponawia swój apel o przeprowadzenie dogłębnej analizy wpływu umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) na gospodarki lokalne i handel wewnątrzregionalny, aby rozwiać obawy związane z ich wdrażaniem w kontekście integracji regionalnej i industrializacji;
4. wzywa Komisję, aby w odniesieniu do nowego instrumentu finansowego ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, który jest następcą Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), przedstawiła – w rozbiciu na poszczególne kraje i od samego początku realizacji działań w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy” – informacje o wszystkich działaniach finansowanych za pomocą tego instrumentu, niezależnie od tego, czy są one współfinansowane z dotacji czy pożyczek od jakiegokolwiek innego podmiotu, z podaniem kwot finansowania unijnego i wyników w sposób znormalizowany i zharmonizowany z państwami członkowskimi oraz łatwo zrozumiały dla obywateli Unii i obywateli w krajach partnerskich;
5. popiera zalecenia, które Europejski Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) zawarł w swoim sprawozdaniu rocznym, w szczególności by organizacje międzynarodowe musiały zapewnić Trybunałowi pełny, nieograniczony i terminowy dostęp do dokumentów nie tylko w formie wyłącznie do odczytu, tak aby Trybunał mógł realizować zadania powierzone mu na mocy TFUE²; wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych działań, by to zagwarantować;
6. zwraca uwagę na dużą liczbę dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych w ostatnich latach; wzywa Komisję, by zapewniła większą przejrzystość przepływu środków pieniężnych i usprawniła systemy kontroli; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o nałożeniu obowiązku zgłaszania przez wykonawcę badania na temat poziomu błędów rezydualnego wszelkich podejrzeń nadużyć finansowych przeciwko budżetowi Unii wykrytych podczas prac nad tym badaniem i domaga się otrzymywania informacji o postępach;
7. zauważa, że wykonanie budżetu EFR ogranicza się w tej chwili do płatności z tytułu zobowiązań dokonanych przed datą końcową 31 grudnia 2020 r. oraz że obecnie zastosowanie mają przepisy ISWMR – „Globalnego wymiaru Europy” i zasady ogólnego budżetu Unii; apeluje o ścisłe wdrożenie podejścia opartego na prawach

---

¹ https://ec.europa.eu/international-partnerships/system/files/pcd-main-report_en.pdf

² Art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej: „[...] osoby fizyczne lub prawne otrzymujące płatności z budżetu [...] przekazują Trybunałowi Obrachunkowemu, na jego żądanie, wszelkie dokumenty lub informacje niezbędne do wykonywania jego zadania”.

człowieka, gdzie prawa człowieka znajdują się w centrum wszystkich działań, zgodnie z zestawem narzędzi Komisji dotyczącym tego podejścia; wyraża w związku z tym szczególne zaniepokojenie możliwością niewłaściwego wykorzystania funduszy na rzecz rozwoju do celów ograniczania mobilności i kontroli granic, w tym środków z kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki, oraz zgłaszanymi naruszeniami praw człowieka związanymi z tym funduszem w Libii, Etiopii, Erytrei i Nigrze;

8. ponawia apel o właściwą realizację i sprawozdawczość dla wszystkich horyzontalnych celów dotyczących wydatków określonych w ISWMR – „Globalnym wymiarze Europy”, w szczególności celu związanego z różnorodnością biologiczną, który nie jest samodzielnym celem określonym w przepisach, lecz dotyczy wkładu w realizację ogólnego celu wieloletnich ram finansowych w zakresie różnorodności biologicznej wynoszącego 7,5 % rocznych wydatków na cele różnorodności biologicznej w 2024 r. i 10 % od 2026 r.; oczekuje, że Komisja jak najszybciej przyjmie skuteczną, przejrzystą i kompleksową metodykę monitorowania różnorodności biologicznej, opracowaną przy pełnym udziale Parlamentu Europejskiego i w sprawie której należy skonsultować się z Parlamentem Europejskim przed publikacją projektu budżetu na 2023 r.;
9. podkreśla, że projekty finansowane za pośrednictwem ISWMR – „Globalny wymiar Europy” należy analizować pod względem ich wpływu na środowisko i klimat lub skutków społecznych, a jeśli takie istnieją, powinny one podlegać kontroli pod kątem zapewnienia zrównoważonego rozwoju w wymiarach klimatycznym, środowiskowym i społecznym w celu zminimalizowania negatywnych skutków i zmaksymalizowania korzyści w tych wymiarach; przypomina, że Unia i państwa członkowskie zobowiązały się na podstawie art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego do zapewnienia spójności przepływów finansowych, zarówno publicznych, jak i prywatnych, ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C; podkreśla, że wymaga to jak najszybszego wycofania wszystkich bezpośrednich i pośrednich dotacji do paliw kopalnych, najpóźniej do 2025 r.;
10. wyraża ubolewanie z powodu zgłoszonego braku przejrzystości zamówień na roboty budowlane podpisanych przez Komisję w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego w Kamerunie, w przypadku których kryteria oceny zastosowane do udzielenia zamówienia różniły się od tych opublikowanych w ogłoszeniu o zamówieniu, w związku z czym zamówienie stało się niekwalifikowalne; apeluje do Komisji, aby zapobiegła brakowi przejrzystości w procedurach udzielenia zamówień publicznych;
11. apeluje do Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego o przedstawienie sprawozdania na temat wykonania i skuteczności tego budżetu;
12. wyraża ubolewanie, że wydatki z organizacjami międzynarodowymi odnotowane w 2020 r. w ramach 8., 9., 10. i 11. EFR są szczególnie obciążone błędami; podkreśla, że błędy występują głównie w transakcjach związanych z dotacjami oraz umowami o przyznanie wkładu realizowanymi przez organizacje międzynarodowe oraz że 40,3 % zbadanych transakcji tego rodzaju zawierało błędy kwantyfikowalne, co jest znaczącym poziomem; podkreśla, że jak wskazał Trybunał³, w 13 z tych przypadków z błędami Komisja miała wystarczające informacje, aby zapobiec błędom lub wykryć je przed zaakceptowaniem wydatków; wzywa Komisję, by przedstawiła szczegółowe

³ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/annualreports-2020/annualreports-2020_PL.pdf

wyjaśnienia w odpowiedzi na te ustalenia oraz by przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu jasny plan określający niezbędne kroki w celu naprawy tej istotnie niepokojącej sytuacji;

13. przypomina, że należy zwrócić szczególną uwagę na słabsze grupy społeczne, ponieważ borykają się one z większymi trudnościami pod względem dostępności; apeluje o konkretne środki i programy, a także o przeznaczenie większych środków finansowych zwłaszcza dla osób z niepełnosprawnościami;
14. podkreśla, że w nadchodzących latach państwa członkowskie powinny nadal inwestować w szczepionki przeciwko COVID-19 i inne szczepionki dla krajów rozwijających się, a także pomagać w ulepszaniu łańcuchów dystrybucji;
15. podkreśla, że darczyńcy nie powinni przyczyniać się do zwiększania ciężaru zadłużenia; wzywa Unię i jej państwa członkowskie, by opracowały, jako pierwszy krok i uzupełnienie zobowiązań dotyczących moratorium na spłatę długu, nową inicjatywę na rzecz umorzenia długu w odniesieniu do głęboko zadłużonych krajów ubogich; apeluje, w ujęciu bardziej ogólnym, o utworzenie wielostronnego mechanizmu spłaty zadłużenia, by rozwiązać zarówno problem skutków kryzysu, jak i zapotrzebowania na finansowanie określonego w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	28.2.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 2 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	María Soraya Rodríguez Ramos, Caroline Roose

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

22	+
ECR	Ryszard Czarnecki,
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok

2	0
ECR	Beata Kempa
ID	Gianna Gancia

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Data przyjęcia	31.3.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 26 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Matteo Adinolfi, Gilles Boyer, Olivier Chastel, Caterina Chinnici, Lefteris Christoforou, Corina Crețu, Ryszard Czarnecki, Bas Eickhout, José Manuel Fernandes, Raffaele Fitto, Luke Ming Flanagan, Isabel García Muñoz, Monika Hohlmeier, Jean-François Jalkh, Pierre Karleskind, Mislav Kolakušić, Joachim Kuhs, Ryszard Antoni Legutko, Claudiu Manda, Alin Mituța, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tsvetelina Penkova, Markus Pieper, Michèle Rivasi, Petri Sarvamaa, Viola Von Cramon-Taubadel, Angelika Winzig, Lara Wolters, Tomáš Zdechovský

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

26	+
ECR	Ryszard Czarnecki, Raffaele Fitto, Ryszard Antoni Legutko
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Monika Hohlmeier, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Petri Sarvamaa, Angelika Winzig, Tomáš Zdechovský
Renew	Gilles Boyer, Olivier Chastel, Pierre Karleskind, Alin Mituța
S&D	Caterina Chinnici, Corina Crețu, Isabel García Muñoz, Claudiu Manda, Tsvetelina Penkova, Lara Wolters
The Left	Luke Ming Flanagan, Younous Omarjee
Verts/ALE	Bas Eickhout, Michèle Rivasi, Viola Von Cramon-Taubadel

4	-
ID	Matteo Adinolfi, Jean-François Jalkh, Joachim Kuhs
NI	Mislav Kolakušić

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się